

ADVENT VÁRAKOZÁS – KARÁCSONY SZÜLETÉS

„A várákozás célja ünnep, önmagunkká válásunk ünnepe, az Istennel való eggyé válás ünnepe. De nemcsak mi várákózunk, Isten is vár ránk. Vár, amíg megnyitjuk magunkat az életnek és a szeretetnek. A várákozás bizsergető feszültséget kelt bennünk. Érezzük, mennyire nem vagyunk elegendők önmagunknak. Aki nem tud várni, annak sosem lesz erős „én”-je. Minden igényét azonnal ki kell elégítenie. Így válik igényei rabszolgájává. A várákozás bensősleg tesz szabaddá. Ha igényeink kielégítésére várni tudunk, úgy a várákozás szülte feszültség is elviseljük. Ez tágítja ki szívünket, és ezenfelül megajándékoz az érzéssel: életünk nem banális. Akkor felismerjük: többek vagyunk annál, mint amit magunknak adni tudunk. A várákozás megmutatja, hogy azt a bizonyosat csak ajándékba kaphatjuk.” (Anzelm Grün)

„Soha ne féljünk a gyengédségtől!”
– karácsonyi interjú Ferenc pápával

Mit jelent Önnek a karácsony?

– Találkozás Jézussal. Isten szüntelenül kereste népét, vezette, őrizte, és megígérte, hogy mindig mellette lesz. A Második Törvénykönyvben olvassuk, hogy Isten velünk jár, kézen fogva vezet minket, mint egy apa a fiát. Milyen szép ez! A karácsony Isten találkozása népével.

Mit üzen a karácsony a mai embernek?

– A gyengédségről és a reményről beszél. Amikor Isten találkozik velünk, két dolgot mond. Az első: Reméljétek! Isten mindig kinyitja, és sosem becsukja az ajtókat. Ő az apa, aki ajtót nyit nekünk. A második: Ne féljétek a gyengédségtől! Amikor a keresztények megfelekednek a reményről és a gyengédségről, hideg egyházzá válnak, mely nem tudja, hová megy, ideológiákba bonyolódik, és világias magatartásformák lepik el. Félek, amikor a keresztények elveszítik a reményüket és képességüket az ölelésre, a simogatásra. Talán ez az oka, hogy a jövőre tekintve gyakran beszélnek a gyerekekről és az idősekről, vagyis a legvédtelenebbekről.

Miként lehet hinni abban, hogy Isten, akit a vallások végtelennek és mindenhatóknak tartanak, ilyen kicsinyé válik?

– A görög atyák ezt isteni leereszkedésnek hívták. Isten leszáll hozzánk, és velünk van. Ez Isten egyik misz-

tériuma. 2000-ben II. János Pál azt mondta Betlehemben, hogy Isten olyan kisgyermekké lett, aki teljesen egy apa és egy anya gondoskodásától függ. A karácsony ezért ad nekünk oly nagy örömet!

Jézus születését nemegyszer édes kis meseként mutatják be, Isten azonban olyan világba születik, amelyben tömérdek a szenvedés és a nyomorúság.

– Amit az evangéliumokban olvasunk, az örömezenet. Az evangélisták örömről számolnak be. A karácsony nem a társadalmi igazságtalanság, nem a szegénység elleni szóemelés volt, hanem örömhirdetés. Minden más olyan következtetés, amelyet mi vonunk le belőle. A karácsony öröm, vallási jellegű öröm, belső, Istennel, fényvel, békével teli öröm. Amikor valakinek nincs meg a képessége, vagy olyan emberi élethelyzetben van, amely nem engedi meg neki, hogy megértse ezt az örömet, akkor világias vidámságban éli meg az ünnepet. Ám a szívbeli öröm és a világias vidámság között különbség van!

Ez az első karácsonya pápaként, de egy olyan világban, ahol konfliktusok és háborúk vannak...

– Isten sosem ad ajándékot annak, aki nem képes elfogadni. Ha megajándékoz minket a karácsonnyal, azért teszi, mert mindnyájunknak megvan a képessége, hogy megértse és elfogadjon. Ez a karácsony ebben a háborúktól meggyötört világban Isten türelmére emlékeztet engem. Isten legfőbb erénye, melyről a Szentírás kifejezetten beszámol, az, hogy ő szeretet. Vár ránk, sosem fárad bele abba, hogy várjon ránk. Ajándékot ad, aztán vár ránk. Ez pedig mindnyájunk életében történik. Van, aki nem vesz róla tudomást. Isten azonban türelmes, és karácsony éjszakájának békéje és derűje nem más, mint Isten velünk szemben tanúsított türelmének visszfénye.

Forrás: Magyar Kurír

„Amikor az Egyház elveszíti bátorságát, akkor a langyosság légköre uralkodik el. Langyos keresztényekké válnak tagjai, akiknek nincs bátorságuk... Ez nagyon rossz hatással van az Egyházra, mert a langyosság befelé fordít, elkezdődnek az egymás közötti problémák. Nincs többé távlatunk, bátorságunk, az imában való bátorságunk az ég felé forduláshoz és az Evangélium hirdetéséhez. Langyossá válunk... Van azonban bátorságunk belekeveredni kicsinyes ügyeinkbe, féltékenységeinkbe, irigységünkbe, a karrierizmusba, az önző előrelépésbe. Ez nem tesz jót az Egyháznak. Az Egyház legyen bátor! Mindannyian legyünk bátrak, az imában kihívást intézve Jézushoz!”

RORÁTÉ – ANGYALMISE

A karácsonyra való rákészülés időszaka az Advent. Az egyház szerint szent idő. A várakozás, reménykedés ideje. Az advent igazi szakrális ízét a hajnali mise, a roráté adja meg. A hívek a hajnali sötétben várják a napfényt, a Messiást. Az idei adventben közösségünkben sokan vettek részt ezeken a varázslatosan szép hajnali miséken. Mi teszi a rorátét mássá, mint a többi, egész évi reggelek, reggeli liturgiák? Mért van az, hogy a karácsonyvárás időszakában valami elemi erővel törnek fel belőlünk az őszinte, tiszta vágyak a jóság, a szeretet, ez elfogadottság után? Talán azért, mert mi magunktól nem

vagyunk képesek az újjászületésre, mi magunkat nem tudjuk kihúzni a slamasztikából. Hisz „mindent könnyebb elrontani, mint megjavítani, könnyebb pusztítani, mint alkotni, könnyebb rombolni, mint építeni”. Az adventi mennyhasító hajnalok, a karácsonyi készület elcsendesítő percei azonban tudtul adják a jó hírt: a Megváltó személyesen, hozzánk jön.. Aki már eljött kétezer évvel ezelőtt, de minduntalan kopogtat.. Ha egy nem várt ismerős, egy kellemetlen vendég jelenti be érkezését kedvesen visszatartjuk, kikapcsoljuk a mobilt: 'nem vagyunk elérhetők'! De ha olyan látogatónk ígérkezik, akit rég vá-

runk, minden tennivalónkat úgy rendezzük, hogy mire jön, otthon legyünk. Samuel Becket Godotra várva című drámájában a két főszereplő arról beszélget, mi lesz, ha Godot eljön. Egyikük, Vladimir pedig ezt mondja: „Ha eljön, akkor mi meg vagyunk mentve!”

Ha Isten eljött, – és most is eljön, – akkor mi meg vagyunk mentve. Eljön, csak éppen legyünk otthon, tudjunk ajtót nyitni, ha zörget ajtónkon. Azt kívánom, hogy legyen az ünnepi asztalunknál az Úr a vendégünk, tegye boldoggá békessé a karácsonyunkat!

Rácz Jánosné

ADVENTI HAJNALOK

„A tegnap gondja, mintha aludna, a mai nap még nem ébredt fel” – írja Fekete István Roráté című novellájában az adventi hajnalok hangulatáról. A hajnali roráték alkalmával jó lehetőségünk nyílik az adventi várakozásban elmélyülni, megismerni a csendesség különleges változatait. Ha sikerül legyűrni az ébredéssel járó kellemetlenséget és elindulunk a sötét, hideg zúzmarás úton a szentmisére, hamar szembesülünk a természet adta, élénk társulati táj szépségével, meghittségével, melyen keresztül gondolatok, érzések, emlékek szakadnak fel bennünk. A templom ajtaján belépve, a homályból haladva az oltár fénye felé egyre tisztább és egyre láthatóbbak lesznek körülöttünk a dolgok. A fény világossága és melegsége átjárja szívünket, megnyitja fülünket, megkezdődik a szentmise s felcsendül a kezdő ének *”Hív min-*

most hitünk, hogyan növekedhetünk, gazdagodhatunk hitünkben. Ha engedjük, hogy Istentől kapott hitünk, tanítónk, tükrünk legyen akkor életünk hajója a boldogság és szeretet útján halad előre. Hitünk védelmére öltük fel Isten fegyverzetét a megigazulás páncélját, a készség saruját, a hit pajzsát és ragadjuk meg a lélek kardját, azaz Isten szavát a sötét világ gonosz szellemei ellen. Ha hitünk élő, lámpásként világít majd nekünk, fénye, melege pedig átjárja szívünket és nyitottá, befogadó közösséggé formál Isten szeretetére. A nyitott szív segíthet ráhangolódni az advent legfontosabb üzenetére, Isten irgalmas szeretetére. Mert Te Istenem nem elítélni és megbüntetni akarsz, hanem megbocsátani. *”Az égi Bárány íme jó, a bűneinket elvevő, azért most hívek, jöjjetek, bocsánatért esdjetek”.* A Te Fiad Jézus pedig eljön a mi bűnös emberi világunkban, hogy irgalmas szereteted jelen legyen köztünk. Ha pedig szívünk nyitott és befogadó akkor megbocsátó szavad lelkünkig hatol, átalakít minket, hogy tiszta szívvel várjuk Megváltónk megszületését. Így a hajnali szentmisére menet alatt és után megélhetjük hitünk és közösségünk életadó, formáló erejét. Jó dolog érezni szentmise után a plébánia termébe belépve, önfeláldozó közösségi hívek által készített finom reggeli illatát. Nagyon jó, megtapasztalni egy forró csésze tea, kávé, reggeli által Isten gondos szeretetét, üzenetét, jóságát, amely betölti az egész termet átítatva az ott jelenlevő testvérek szívét. Minden reggelnek más üzenete, mondanivalója, gazdagsága van, de a hitünkben való elmélyülés nagy segítségünkre lehet a valódi ünnep készülésére, megérkezésére, a Megváltónk megszületésére. *„Mert mit ér az, ha ezerszer megszületik Jézus Betlehembe, de nem születik meg egyszer sem a szívünkben”.* Istentől Áldott Karácsonyi Ünnepeket Kívánok minden testvérnek!

Pécsi Zsuzsanna

MIÉRT?

Egyszer azt kérdezték tőlem, miért kelek fel minden reggel és megyek el a roráté misére. Hiszen a korán kelésen túl minden reggel összefagyott szempillákkal érkezem templomba félig még alva nem csinállok mást, csak hallgatom a körülöttem kibontakozó csendet. Talán éppen ezért. Talán azért, hogy egy év folytonos szaladás után végre leüljek, és csendben legyek. Mozdulatlanul, csengő fülekkel. Szokatlan. Nagyon szokatlan.

Egy év telt el, és már nem is emlékszem arra, hogy milyen érzés az, amikor senki sem beszél hozzám. Mikor senkire nem kell figyelni, amikor azt érzed, hogy félre álltál a főútról, és a mező szélén a felkelő napot nézed. Valahol ott hátul a forgalmas élet elhal, és a fény ekkor négy különböző lángra változik. Hogy mit jelent nekem a hajnali várakozás? Alszik a város, amikor az első buszra felszállva elindulok. Alsom én is. Talán nem is tudom, hogy közben útra keltem. Adventi énekre ébredek. Harmatoznak az egek. Hívtam olyan embereket, akik közel állnak vagy álltak hozzám, hogy jöjjenek. De nem jönnek, így hát egyedül megyek. Hogy mit jelent nekem az adventi reggel? Mint ahogy nincs halál élet nélkül, úgy nincs karácsony sem advent nélkül.

Felkészülünk. Lehet jól és lehet kevésbé jól, de egy a fontos: nekem mindig az Advent reggel lesz a karácsonyhoz vezető macskaköves út alapja. Nekem az Advent a Mennysország egy apró darabja. Igen. És ha ehhez korán kell kelni, hát felkelek. Indulok, de aztán lassan, majd Ti is ébredjetek.

Sipos Vitéz Bálint

ket most egy tiszta szó szívek homályán átható”. Az ének szövege valóban a fülünkön keresztül a szívünk mélyéjéig hatoló, azt átjáró érzések kavalkádjait megindító élmény. A szentmise témája a hit. Laci atya elmélkedéseit követve, melyek láncszerűen kapcsolódnak egymáshoz, elindulva a hitetlenségtől a hit útján haladva az élő hit megéléséig felfedezhetjük, hogy hol tart

RORATE-MISÉK EGY (NEM CSAK) AKOLITUS SZEMÉVEL

Elgondolkodtam, mikor is kezdődött? 2005-ben? 2006-ban? Aztán eszembe jutott, hogy először akkor ballagtunk hajnalonta templomunk felé, amikor egyik akolitus testvérünk felesége éppen gyermeket várt. Egyre gömbölyödő pocakjával csendben megült a templom hátsó zugában, és ahogy felcsendült a Kisdéd megérkezését váró Rorate, coeli de super, csendben a szíve alatt hordott magzattal beszélgetett. És éppen hét esztendeje, 2006. december 17-én megtörtént a csoda – mert minden gyermek világrajövele az – megszületett a Berényi-család ötödik gyermeke, Rebeka, aki az idén a december 15-i szentmisén oly csillogó értelemmel és bimbózó gyermekhittel mondta el az adventi verset.

És ez a csoda hat év múltán megismétlődött. 2011. december 12-én, szintén Advent idején érkezett akkor még csak jövődó akolitus-társunk, Veres Botond első gyermeke, Benedek. Emlékszem, kissé tovább tartózkodott édesanyja méhének melegében, mint ahogy kellett volna, és mi reggelenként mindig azzal a kérdéssel fogadtuk a jövődó nagymamát, mi újság, itt van-e már a trónörökös, és együtt örvendeztünk vele, amikor végre igennel felelt.

Ami akolitus-mivoltunkat illeti, eleinte nem nagyon volt szükség a szolgálatunkra, hiszen Laci atya önmagában is hamar meg tudta áldoztatni azt a tízegynehány korán kelőt, de nemsokára azt vettem, vagy vettük észre, hogy az áldozás közeledtével kikacsint valamelyikünkre, ami azt jelentette: „Gyertek, segítsetek, mert egyre többen vagyunk.” A továbbiakban a „helyzet csak fokozódott”, és ma már ott tartunk, hogy legalább hár-

munkra szükség van a zökkenőmentes lebonyolításhoz, amiben a legnagyobb örömmel működünk közre.

Essék szó itt a legfiatalabbak, a ministrán-sok szolgálatáról is. A legnagyobb hős közülük természetesen itt Krajcsovics Pisti, aki nem is tudom, hagyott-e ki egyetlen Rorate-alkalmat az elmúlt hét év folyamán, de ugyanígy elismerés illeti mindazokat az ifjakat, akik vállalják a hajnali felsejkenést, mert nyilván megérintette őket is a varázs. Lehetnek majd ők is utódaik a jelenlegi akolitusoknak, akiknek egyébként most is igen egészséges a korosztályi összetételük, hiszen a szebb korúak mellett a derékhatad már a harmincasok-fiatal negyvenesek képviselik. Mi az, amit nem akolitusként mindehhez hozzá tudok tenni? Évközben a szentmiséken általában az ambó oldalában szoktunk ülni, most viszont középen az első sorban. Emberi gyengeség is közrejátszik ebben: ahogy korosodunk egyre jobban esik a fűtött pad. Viszont most vettem talán először teljes mélységében azt, amire minden reggel felemelem a tekintetemet: velünk szemben ott a megfeszített Krisztus, aki lenéz ránk, és szétárt karjával a kereszt gyötrelmére is utal, de számomra sokkal inkább a mindannyiunkat átölelő és magához hívó szeretetet jelenti. Laci atya ihletett prédikációi és az utánoszthatatlan

hangulatú reggelik mind az istenvárás teljesítik ki bennünk.

A nyelvészek a mai napig vitatkoznak, honnan is került hozzánk az idegen eredetű karácsony szavunk, bár már régen nem érezzük annak, hiszen mindannyian ennek a bűvöletében tanultuk és értettük meg, hogy Megváltónk megszületett. Barsi Balázs atya viszont egyik könyvében felelevenít egy szép régi magyar szót: Úrjövet, amely mindennél jobban mondja el, mi az, ami a Rorate-misék áhítatát jelenti.

Liel Pál

RADVÁNYI KÁLMÁN:

Én Jézust várom, a kis Gyermeket

Ti nagy, hatalmas Messiásra vártok,
Ki fölkarolja az avult világot,
Kinek hatalma tisztító vihar,
Ki poklot ostromol villámival:
Én Jézust várom, a kis gyermeket,
Ki bölcsőjében játszik és nevet.

Vajúdást vártok, eszmék harcait,
Vak gyűlölettel, göggel küzd a hit,
Viharzó harcot vív az öntudat
A szent szabadság zászlaja alatt.
Én Jézust várom, a kis csecsemőt;
Letérdelek kis lábai előtt.

Titeket súlyos problémák gyötörnek:
Én átadom magam a szent gyönyörnek.
Filozofáltok, írtok könyveket,
Az én problémám: lélek s szeretet.
Én Jézust várom, aki mosolyog,
És mosolyától én boldog vagyok.

Gyertek fiúk, ti kicsinyek, körém
A hópehelyes karácsony estéjén,
Gyertyás és cukros kedves fa alatt
Hagyjuk a küzdő, merész vágyakat!
Mi Jézust várjuk, a kis gyermeket,
Ki báj, szelídség s égi szeretet.

ADVENTI MEDITÁCIÓ

Advent a vágyakozás ideje. Minden vágyakozásban ott rejlik az Isten utáni vágyakozás. Az adventi csöndben érintkezésbe kerülök vágyakozással. Elengedem az illúzióimat. Elfogadom a hétköznapjaimat olyannak, amilyenek. Elfogadom az embereket olyannak, amilyenek. Közlebb kerülök a valósághoz. Reményt ad és nyitottá tesz a Szeretet befogadására.

Legeza Éva

ADVENT 2013

Advent van. Mi keresztények csendben imádkozva várjuk az Úrjézus, a Megváltó fény, az életet meleg születését a világba.

Szívünket, az árvát már nagyon átjárta a világ jeges hidege.

Jelen korunk sajátsága, hogy nincs időnk semmire, akinek van munkahelye az jófor-

mán állandóan dolgozik, akinek pedig nincsen, súlyos megélhetési problémákkal küzd. Sokan szinte csak vegetálnak. Nincsen idő sem a családra, sem a baráti kapcsolatok ápolására, de legfőképpen magunkra nincsen. Így minden fontossági sorrendnek a legvégén

kullog a mi boldogságunk. Dolgozunk reggeltől estig, sőt még éjszaka is, hétvégén is és minden anyagi jólét mellett boldogtalanok vagyunk.

És itt a december, jön a Karácsony, le kellene állni, boldognak kellene lenni...

Boldognak, amikor van idő szeretni, amikor önzetlen, nagylelkű vagyok, segíték a munkatársamnak, a páromnak, játszom, beszélgetek a gyermekeimmel. Mosolyt, meleget és fényt adok másoknak és ezzel én is építem magamat, a lelkemet és a testemet, a Szentlélek templomát.

Szerencsére minden évben jön az Advent a maga csendességével. A hajnali Rorate, amikor a mise végére világosság árasztja el a világot.

Áldott, kegyelemben gazdag volt ez az Advent. Súrta, sikálta, mosta egyre fényesebbre a lelkünket.

Ilyenkor nagyon jó a Karitaszban dolgozni. Igaz, hogy a mi Templomunkban egész évben ott van a Karitasz lelkülete, mert mi egymást segítő közösség vagyunk.

Többnyire csak arról ismerjük egymást, de a szükségben ezek az arcok segítő kezékké válnak.

Gyűjtöttünk szaloncukrot, csoki mikulást, ami boldog és édes perceket adott kicsiknek és nagyoknak Advent első vasárnapján.

Az a sok csodálatos gyermekjáték és könyv, ami összegyűlt bizonyára a gyermekek tekintetét fényezi majd a karácsonyfa alatt.

Advent második vasárnapján ért el minket a hír, hogy „egy közülünk”, egy testvérünk fázik, nincsen mivel fűtenie, főzni sem tud.

Miután elhangzott a kérés a misén, fél órán belül már megvolt a válasz a mit, a miből és a mikor kérdésre.

A hét közepére a közösségünk szeretete, ami most egy tűzhelyben testesült meg, meleget és fényt adott ennek a kétségbe esett családnak.

Én, aki ezt a csodát közelről megéltem, mélységesen megrendültem.

Hiába tűnik néha úgy, hogy az idén nem fog megszületni már a Megváltó, mert nincs időnk, mert nem tudjuk betervezni, nincs rá lehetőség, nem alkalmas az idő, nem vagyunk rá felkészülve, a KARÁCSONY egyszerűen eljön és hófehér tisztaságban megszületik, él a szeretet.

Dr. Rajnai Haraszt Judit

Árpádházi Szent Ágnes Karitasz Csoport

A KAMILLIÁNUS CSALÁD CSOPORT KARÁCSONYI SZOLGÁLATA

A kamiliánus család csoport a Család a jövő Alapja Alapítvánnyal közösen mézeskalács vásárt szervezett a advent 3. és 4. vasárnapján a Megtestesülés plébánián. A vásár bevételéből karácsonyi csomagot készítettek a kórházban fekvő betegek számára.

A 2013. december 17-én 10.30-kor a Kenézy Kórház rehabilitációs osztályán kezdődő karácsonyi ünnepségen 5. alkalommal vettek részt a kamilliánus csoport tagjai. Az ünnepségen először a Megtestesülés plébánia fiataljai gitáros karácsonyi műsort adtak elő, majd a Svetits Általános iskola 4. osztályosai betlehemes játékot mutattak be a betegek nagy örömeire. Ezután a kamiliánus család csoport tagjai és a fiatalok 150 csomagot adtak át az osztályon fekvő betegeknek és az osztály dolgozóinak.

Laczko Zsolt atya kórházi lelkész megköszönte a gyerekek szolgálatát és a kamilliánus csoport kórházban végzett egész évi lelkigondozói munkáját és a Család a jövő Alapja Alapítvány támogatását. Ebben az évben a kamilliánus család csoport Debreceni Egyetem Klinika nőgyógyászati és pszichiátriai osztályára is készített mintegy 100 csomagot a betegek számára, amelyet kis műsor keretében adtak át.

Berényi András

KARÁCSONYRA VÁRVA A BABA-MAMA KLUBBAN

KÍVÁNSÁG

Azt kívánom: minden nap
Karácsony legyen,
Azt kívánom: Minden szív
Legyen Betlehem!
Azt kívánom: égi hang
hassa lelkemet át,
Zengjek néked, Jézusom
Hálát s hozsannát!

Csopják Attila

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com